

- 4) Czy art. 31 ust. 3 i ust. 4 CMR upoważnia sąd wezwanego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia do zbadania, czy sąd państwa pochodzenia miał jurysdykcję w zakresie dotyczącym wydania orzeczenia w sprawie?
- 5) Czy art. 71 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zbiegu regulacji dotyczących zawisłości sporu na podstawie konwencji CMR i na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 pierwszeństwo ma regulacja dotycząca zawisłości sporu na podstawie konwencji CMR przed regulacją na podstawie rozporządzenia nr 44/2001?
- 6) Czy stwierdzenie będące w niniejszej sprawie przedmiotem żądania w Niderlandach i odszkodowanie będące przedmiotem żądania w Niemczech stanowią „tę samą przyczynę” w rozumieniu art. 31 ust. 2 CMR?
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).
- 2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, wedle której pojęcie „tych samych stron” zmierza do sprecyzowania w sposób autonomiczny, właściwy dla rozporządzenia, subiektywnego zakresu skutków orzeczeń pozostających w zbiegu:
- (i) czy wskazane pojęcie, zawarte w art. 34 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001, należy interpretować w odniesieniu do dokonanej przez Trybunał w wyroku z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie C-351/96 Drouot, Rec. s. I-3075 wykładni pojęcia „między tymi samymi stronami” w rozumieniu art. 21 konwencji brukselskiej, obecnie art. 27 rozporządzenia nr 44/2001 oraz
- (ii) czy K-Line, będącą stroną w postępowaniu w Rotterdamie, lecz nie będącą stroną w postępowaniu w Düsseldorfie, należy uznać ze względu na cesję i zlecenie za „tę samą stronę” co Zeuner, będącą stroną w postępowaniu w Düsseldorfie, nie będącą jednak stroną w postępowaniu w Rotterdamie?
- 3) Czy dla zasadnego powołania się na przyczynę odmowy zawartą w art. 34 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 jest wymagane, aby
- (i) orzeczenie wydane w wezwanym państwie członkowskim stało się prawomocne;
- (ii) orzeczenie wydane w wezwanym państwie członkowskim zapadło przed złożeniem wniosku o stwierdzenie wykonalności lub przed stwierdzeniem wykonalności?

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 grudnia 2008 r. — KLG Europe Eersel BV przeciwko Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Sprawa C-534/08)

(2009/C 44/54)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KLG Europe Eersel BV.

Strona pozwana: Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „między tymi samymi stronami” zawarte w art. 34 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) odnosi się do reguł dotyczących subiektywnego zakresu skutków orzeczeń sądowych danych państw członkowskich, czy też zmierza ono do sprecyzowania w sposób autonomiczny, właściwy dla rozporządzenia, subiektywnego zakresu skutków orzeczeń pozostających w zbiegu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 grudnia 2008 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X

(Sprawa C-536/08)

(2009/C 44/55)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X